

Sygn. akt: I C 322/22 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Magdalena Tołścik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 września 2022 r. w K.

sprawy z powództwa Gminne Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o z siedzibą w K.

przeciwko P. S., K. S. (1)

o zapłatę

powództwo oddala

Sygn. akt I C 322/22

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 01.04.2022 r. powód Gminne Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych K. S. (1) i P. S. kwoty 1077,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem ustalonych, opłaty sądowej i opłaty od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż pozwani K. S. (1) oraz P. S. jako dorośli domownicy zamieszkują w lokalu mieszkalnym położonym w S. nr 9 m. 3, co do którego głównym najemcą posiadającym umowę najmu z Gminą K. jest ich matka E. S.. E. S. na podstawie umowy na dostawę i odbiór ścieków z urządzeń komunalnych korzysta z usług Gminnego Przedsiębiorstwa Usług (...) w postaci dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Powód wystawia za świadczoną usługę fakturę w cyklu miesięcznym z deklaracji użytkownika oraz z rozliczeniem z natury po spisie inkasenta co około pół roku. W związku z zamieszkiwaniem w lokalu pozwani za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą jako stale zamieszkująca z nim osoba pełnoletnia, co wynika z treści art. 688¹ § 1 kodeksu cywilnego. Pozwani posiadają zadłużenie za zużytą wodę od czerwca 2020 r. do listopada 2021 r. W tym okresie zamieszkiwali w lokalu wraz z matką. Za wskazany okres zadłużenie wynosi 1077,75 zł. Pozwani K. S. (1) i P. S. za zobowiązanie odpowiadają solidarnie również w stosunku do siebie. Pozwani wzywani byli pod rygorem procesu sądowego do dobrowolnej spłaty należności, jednak nie zapłacili istniejącego zadłużenia.

Pozwani K. S. (2) i P. S., którym doręczono odpis pozwu oraz zawiadomienie o terminie rozprawy, nie stawili się na rozprawie i nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił co następuje :

E. S. jest głównym najemcą lokalu mieszkalnego położonego w (...)/3, gmina K. . Pozwani K. S. (1) i P. S. zamieszkują w przedmiotowym lokalu jako osoby pełnoletnie (bezsporne).

W dniu 08.02.2016 r. E. S. zawarła z powodem Gminne Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. umowę o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków dotyczącą lokalu mieszkalnego położonego w (...)/3. Na podstawie tej umowy odbiorca E. S. zobowiązana była do uiszczenia opłat na rzecz powoda na zasadach określonych w umowie za świadczone usługi w zakresie dostawy wody i odbioru ścieków.

(dowód : umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z dnia 08.02.2016 r. k. 83-84).

Opłaty należne za świadczone przez powoda usługi w zakresie dostawy wody i odbioru ścieków dotyczące lokalu położonego w (...)/3, gmina K. wraz z odsetkami za opóźnienie do dnia wniesienia pozwu, za okres od czerwca 2020 r. do listopada 2021 r. wynoszą 1077,75 zł. Opłaty te nie zostały uiszczone przez odbiorcę.

(dowód : faktury k. 9-51, lista nierozliczonych płatności k. 54, bezsporne)

Pozwani K. S. (1) i P. S. zostali wezwani do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

(dowód : wezwanie do zapłaty k. 53-54, bezsporne)

Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie .

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

W niniejszej sprawie powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanych.

Zgodnie z treścią art. 688¹ § 1 kc za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą stale zamieszkujące z nim osoby pełnoletnie, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na jego utrzymaniu, którzy nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Stosownie do treści § 2 przywołanego przepisu odpowiedzialność osób, o których mowa w § 1, ogranicza się do wysokości czynszu i innych opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania.

Jak wskazuje się w doktrynie z solidarnej odpowiedzialności najemcy i innych osób z nim zamieszkujących skorzystać może tylko wynajmujący, a inne podmioty jedynie pośrednio, będąc wierzycielami wynajmującego z tytułu innych niż czynsz opłat związanych z korzystaniem z najętego lokalu (...). Jeśli to najemca zawarł umowę dostawy energii, wody, sygnału telewizyjnego lub Internetu, dostawcy tych świadczeń nie mogą skorzystać z regulacji komentowanego artykułu. Brak możliwości rozszerzania zakresu komentowanego artykułu na innych wierzycieli niż wynajmujący wynika z wyjątkowego charakteru przepisu. Poza tym, ustawodawca wskazuje, że solidarna odpowiedzialność dotyczy czynszu i innych należności, tj. innych niż czynsz, ale przypadających, tak samo jak czynsz, wynajmującemu (komentarz art. 688¹ KC ed. serii O./red. tomu B. 2022, wyd. 30/J. G./G. M.).

Przepis art. 688¹ § 1 KC (...) przewiduje solidarną z najemcą odpowiedzialność osób pełnoletnich, stale z nim zamieszkujących, za zapłatę czynszu i innych należnych wynajmującemu opłat związanych z najmem. Do tych opłat można zaliczyć świadczenia dodatkowe wymienione obok czynszu w art. 670 § 1 KC, a także zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 8 OchrLokU opłaty niezależne od właściciela (za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych) pobierane przez wynajmującego, gdy najemca nie zawarł umowy bezpośrednio z dostawcą mediów lub usług (art. 9 ust. 5 i 6 OchrLokU). Co do "należnych opłat" przepis art. 688¹ § 1 KC nie zastrzega wyraźnie, że wierzycielem jest wynajmujący i wobec tego, zdaniem niektórych autorów, dotyczy także związanych

z lokalem opłat należnych innym wierzycielom (K. Pietrzykowski, w: Pietrzykowski, Komentarz KC, t. II, 2021, art. 688¹, Nb 4). Taka interpretacja wydaje się jednak za szeroka (zob. też uwagi J. Góreckiego, G. Matusika, w: Osajda, Komentarz KC, Legalis, 2021, art. 688¹, Nt 6 – Komentarz art. 688¹ KC T. III red. Gutowski 2022, wyd. 3/Panowicz-Lipska).

Podzielając powyższe poglądy, w ocenie Sądu, przepis art. 688¹ § 1 KC przewidujący solidarną z najemcą odpowiedzialność osób pełnoletnich, stale z nim zamieszkujących, za zapłatę czynszu i innych należnych wynajmującemu opłat związanych z najmem nie znajduje zastosowania w sytuacji, gdy najemca zawarł umowę bezpośrednio z dostawcą mediów lub usług, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie. Jak wynika bowiem z przedłożonych przez powoda dowodów najemca - E. S. zawarła z powodem Gminne Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. w dniu 08.02.2016 r. umowę o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków dotyczącą lokalu mieszkalnego położonego w (...)/3, na podstawie tej umowy odbiorca E. S. zobowiązana była do uiszczenia opłat na rzecz powoda na zasadach określonych w umowie za świadczone usługi w zakresie dostawy wody i odbioru ścieków. W konsekwencji brak jest podstaw do przyjęcia solidarnej odpowiedzialności pozwanych jako osób pełnoletnich stale zamieszkujących z najemcą za opłaty należne dostawcy wody (a nie wynajmującemu). Przepis art. 688¹ § 1 KC nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie i nie może być podstawą solidarnej odpowiedzialności pozwanych za należności z tytułu opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków na podstawie umowy zawartej przez najemcę.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwani nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznali powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanych nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie wykazał zasadności swojego roszczenia, choć był do tego zobowiązany.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić jako nieuzasadnione.